

Mindnyájan vétkeztek

1. Mindnyá - jan vét - kez - tek, mindnyá - jan el - es - tek,
És egy em - ber sem a - kadt, a - ki hű - sé - ges maradt.
E - ró - szak, gyil - kos - ság, min - den u - tad ha - zugság,
El - jön az í - té - let, mert nem kel - lett az é - let.
Tér - je - tek hoz - zám, hogy meg - tar - tas - sa - tok,
Egész vi - lág hatá - ra - i! Mert én vagyok, én vagyok az Isten,
És nincsen más, a - ki meg tudna szaba - dí - ta - ni!

2. Elhagytál, megcsaltál, a hűségben megfáradtál, Istened a világ lett, elfoglalta szívedet. Mégis az enyém vagy, szívemen hordozlak, Soha el nem felejtlek, újra összegyűjtelek. Önmagamért, csak magamért teszem, Mert szeretlek, mert szeretlek. Meggyógyítom az álnok szíveket, Hozzám hűséges népet teremtek.

3. Légy bátor, készen állj, légy erős, légy szilárd, Ne félj, érted harcolok és majd győzelmet adok. Indulj hát és ne várj, az úton vigyázz, meg ne állj, Vigasztaljad népemet, fordítsd hozzám szívüket! Mert vizet öntök a szomszédjáhozóra, Folyóvizet a szárazra, Kiöntöm lelkemet a te magodra, S áldást árasztok utódaidra.